

UFO NYTT

NR 3 1996

VÄSTERBERGSLAGENS UFO FÖRENING

UFO

NYTT

Tidningen är avsedd för medlemmarna i Västerbergslagens UFO förening. Tidningen utkommer med 4 nr om året.

Denna tidnings innehåll:

Sid	2	...	Förord
"	3 - 4	...	Roswell, metallbiten.
"	5 - 7	...	Hessdalen.
"	8 - 11	...	Senaste i rapportväg.
"	12	...	AFU i Norrköping.
"	13 - 14	...	Riksstämman i Ängelholm.
"	15 - 16	...	Resan till Hessdalen.
"	17 - 20	...	Grottfolket.
"	21 - 25	...	Sökandet av det slutliga beviset.

Medlemsavgiften är för närvarande 100 kr för vuxna, och 35 kr för ungdomar under 16 år per år.

VÄSTERBERGSLAGENS UFO - FÖRENING

BOX 99

77722 SMEDJEBACKEN.....

Telefon 0240 79135

OBS-kvällarna under hösten kommer att äga rum:

30/8, 27/9, 18/10, 24/11, 15/12.

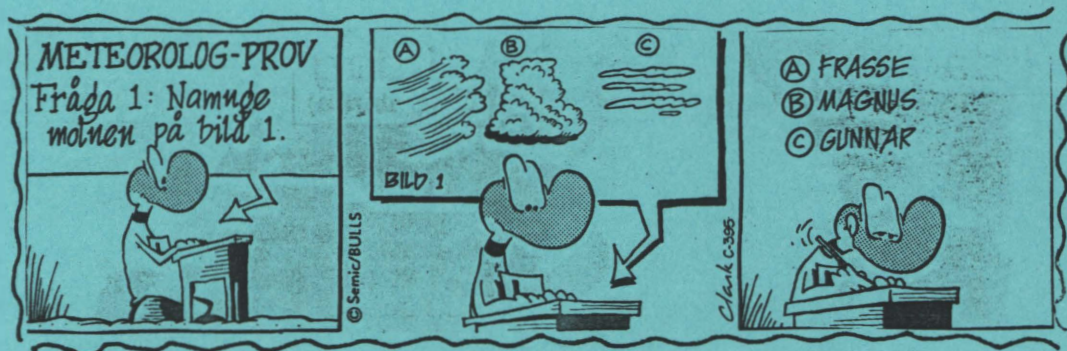
Under dessa kvällar träffas vi utomhus och har det lite gemytligt samtidigt som vi bl.a. studerar himlavalvet.

VILL DU VARA MED?

KONTAKTA LARS FÖR NÄRMARE

BESKED.... TEL 0240 23563

VÄLKOMMEN

FÖRORD

Detta UFO-år går till historien i föreningen som resornas år. Vi har redan varit till Norrköping och AFU, Ängelholm och Riksstämman, samt sist men inte minst Hessdalen. Allt detta hände på våren. Nu återstår hösten och det ser ut som vi fortsätter med resandet. Hessdalen igen i höst, september eller oktober. Självt kommer jag även att försöka en planerad resa till Gotland, inte bara för UFO-fenomenet där, utan även för det historiska värdet.

Det planeras även en träff för föreningar som firar 20 år 1996, det skulle hända i höst. Vi vet tyvärr inte så mycket om detta ännu, men vi kommer att ge er medlemmar besked i god tid före.

Ännu återstår några dagar av juli och vädret är minst sagt kylslaget, så därför kan detta skrivas nu när man ändå inte kan vara ute och göra något i trädgården. Jag hade väntat mig att flera skulle ta fram pennan och skriva några rader för UFO-NYTT. Allt är ju inte bra som vi gör och vi behöver flera åsikter, om både det ena och andra, så kom igen! UFO aktiviteten är just nu låg överallt, det hörs inget från någon. Kanske alla tagit sommarledigt samtidigt, men det borde vara någon som turistade här hos oss med.

Vårens avslutningsträff med grillning var en skön söndag, med trevlig samvaro i glada vänners lag. Men vi alla saknade just dig!

Det vore kul om just du hörde av dig, kanske något av höstens aktiviteter skulle passa dig.

Gudrun.

Jordbrukare

– Hej Olle hur går det för din granne? Han vet väl inte mycket om jordbruk?

– Nej det är sant. I höstas körde han över potatislandet med en ångvält och trodde att han skulle få färdig potatismos.

Lantmätaren

Lantmätaren kom till Kalles gård och satte upp sina instrument på åkern. Kalle bad lantmätaren att packa ihop och lämna hans mark.

– Jag får stå var jag vill, sa lantmätaren, det har jag papper på. Kalle gick raka vägen hem och släppte ut tjuren, som brölände satte i väg åt lantmätaren till. Denne släppte allt vad han hade för händer och ropade:

– Kom hit och ta reda på tjuren!
– Visa honom papperen, skrek Kalle.

Roswell, Metallbiten

Av Miller Johnsson, Översatt av Timmy Sigfrids

Ur MUFON juni 1996

Översatt 1996-07-22 -- 07 23

24 Mars, 1996 var ännu en upptagen eftermiddag vid Roswells Internationella UFO Museum och Forsknings Center. Max Littell, sekreterare vid museet jobbade då en utom statlig besökare kom och berättade om ytterligare en krasch plats. Historien hade en igenkännande klang. För Max var det ej den första gången han hörde en sådan historia. Som många andra, var den centrerad runt 1947 s fält av spillror.

Skulle det inte vara toppen att hitta något solitt bevis från den mystiska händelsen? Det skulle bli analyserat och kanske hjälpa till att lösa ett nästan 49 år gammalt mysterium och avsluta kontroversen.

Besökaren påstod sig ha kunskap om en metallspillras havande. Han råkade känna mannen som kom över en metallbit, och han ramade in den åt denne föredetta militär, namnet tillbakahållit. Denne föredetta militär påstår sig ha varit på splitterfältets städningspersonal den julidagen 1947. Max sade lite skeptiskt "Jag skulle gärna vilja se metallbiten om du kunde visa den."

Tjugo minuter senare, fäste Max sina inte nu så skeptiska ögon på den triangulära inramade metallbiten. Dimensionerna på biten var ca 60 x 35 mm, och färgen på den synliga sidan var ett obestämt mönster av koppar och ljus aluminium eller silver.

Tre dagar senare, den 27 mars, var historien på första sidan i *Roswell Daily Record* med ett färg foto. Associated Press skrev reportage om historien som blev publicerade i både *Albuquerque Journal* och *Tribune* den 29 mars. En intervju med Max Littell på Albuquerque's kanaler 4 (NBC) och 7 (ABC) syntes den 27 e och 28 e. Max konstaterade att färgfoton hade blivit skickade till Jesse Marcel, Jr. M.D., som såg spillror från kraschstället som tolvåring. Dr Marcel var tillfrågad om han kunde verifiera likheter mellan fotografierna och vad han såg i juli 1947.

Nästa steg i undersökningen var att söka ut en kvalificerad metallurgist med rätt teknisk utrustning för att identifiera fragmentet. The New Mexico Bureau of Mines and Mineral Resources i Socorro var både

kvalificerade och hade tid att genomföra analysen med röntgen fluorescerande teknologi. Max Littell kontaktade företaget och talade med Chris Mc Kee, avdelningschefen som skulle vara ansvarig för testen. Ett besök blev bestämt till 10⁰⁰ fredagen den 29/3.

Torsdag kväll erhöll jag ett telefonsamtal från C.B. Moore i Socorro som uttryckte ett starkt intresse att undersöka den mystiska metallbiten. Ovetande om det förutbestämda mötet ringde jag Max i Roswell då jag avslutat mitt samtal med professor Moore. Max bjöd in mig och Professor Moore till mötet nästa dag. Klockan 09¹⁰ var jag vid Moores dörr. Vi åkte 15 min senare till företaget och var framme 09⁴⁵. Där mötte vi Chris Mc Kee och besökte den formidabla mineral utställningen på andra våningen. Endast detta var värt de 14 mil vi färdats.

Max och Roswells polischef, Ray Mounts, kom klockan 10³⁰ beväpnade med, bland annat, en videokamera och det mystiska föremålet i fråga. Mounts antog ansvaret att videofilma händelsen från början till slut. Professor Moore och jag tog på oss att fotografera metallbiten före under tiden och efter dess förflyttan från ramen. Vi hade konstant visuell kontakt med föremålet förutom då det sjönk ned i analyseringskammaren.

Chris Mc Kee hade hand om alla säkerhets åtgärder och hade ingen kontakt med objektet förutom med pincetter, allt för att undvika fingeravtryck. Han var tvungen att böja objektet för att få plats med det i kammaren. Fragmentet fick ett mindre brott då det blev isatt i ramen igen.

Fragmentet hade parallella veck som gick från ena sidan till den andra med ett hål i mitten. Baksidan har ett silvrigt utseende utan att det syns någon kopparglans. Det silvriga utseendet var blottat utan att det syntes någon matthet. Chris gjorde analysen på varje sida. Strålen belyste en 29 mm sektion av biten som roterade hela tiden under testet pågick.

Framsidan visade sig bestå av hälften koppar och hälften silver. Baksidan består av

87 % silver, 12 % koppar och 1 % spårelement. Biten vägdes in till 16,160 gram.

Med all den oväntade upphetsningen så försummade jag att ta med mig måttverktyg för att mäta bitens tjocklek. men jag uppskattar tjockleken till 0,003 mm.

Följande stycke beträffande metallbiten är hämtat ur Professor Moores PM som faxades till mig den 31 mars beträffande den 29 s analys. Tills fler test är gjorda som påvisar annat står jag bakom hans uttalanden till 100 %.

” Fragmentet tydligt ingen koppling till någon av radar målen eller något annat av utrustningen som användes av NYU gruppen. Ett sånt membran kan ha varit i mikrofon sektionen av sonobuon som vi flög men om det är så uppkommer frågan om hur det blev så exponerat så de kommenderade soldaterna kom över fragmentet. Men oavsett om detta fragment kommer från en sonobuon så är sannolikheten liten att det är sammankopplat med en NYU flygning från 1947. Fragmentet är lättböjligt och det har uppenbarligen blivit bortslitit från sin originalplats. Det var inget i analysen som påvisade ett exotiskt ursprung; det verkade för mig att vara en komponent av en ”jordling”.

Professor Moore faxade även ett förslag han hade fått via E-Mail från David Thomas, vice VD av den ideella gruppen ”New Mexicans for Science and Reason” Dave har tagit sin teknolog examen i New Mexico och arbetar nu för ett vetenskapsföretag i Albuquerque. Han föreslår en isotopisk analys. ”Till exempel, så ligger den ‘jordiska’ mängden för de vanliga isotoperna av koppar på 69,09 % (Cu-63) och 30,91 % (Cu-65). Dessa skulle sannolikt vara annorlunda för koppar från ett annat solsystem.” Professor ‘Moore håller med Dave då isotopmängden bestämdes vid supernova explosionen för mer än 5 miljarder år sen. Det är väldigt osannolikt att det skulle finnas lika mängder i ett annat solsystem. Så om metallfragmentet har en annan isotopfördelning så är sannolikheten stor att biten kommer från ett annat solsystem. Om fördelningen är lika så är sannolikheten bara mindre för att den kommer från ett annat solsystem.

Denna metallbit har blivit ett hett diskuterat ämne i snart hela världen. Det Internationella UFO Museet har blivit bombarderat med telefonsamtal och besökare

sen nyheten blev officiell. Tysk radio har schemalagt en intervju med Max Littell den 19/6 kl 15⁰⁰.

15 Maj 1996 UPPDATERING

Tre veckor hade krupit utan något svar från Dr. Marcel beträffande fotona. Efter ett telefonsamtal den 16/4 till Dr. Marcel visade det sig att hela historien var ny för honom så jag skickade ett paket till honom med tidningsurklipp, foton och en kopia av fragment historien till honom. Efter några dagar ringde Marcel och gav följande uttalande:

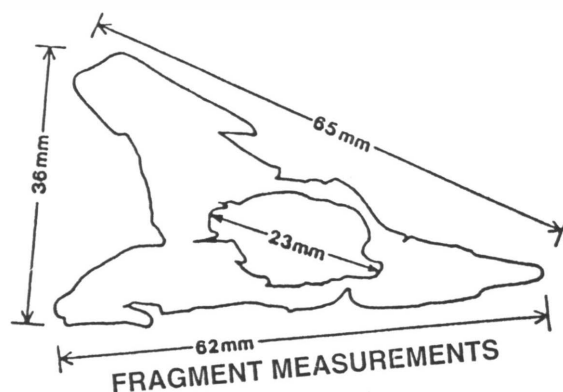
”Materialet jag hade i mina händer 1947 hade aluminiumfärg och det fanns inget som påvisade att det innehöll koppar. Beträffande den kända vikten och dimensionerna så hade materialen jag minns lägre densitet.”

Innan konversationen var slut rekommenderade även Dr. Marcel Isotop analys för att bestämma om biten var jordlig eller inte.

UFO Museet har erhållit ett flertal bud om hjälp att analysera metallbiten en del som kräver upp till 14 dagar att slutföras. Vår research visar att det tar tre timmar att genomföra en Isotop analys. Ray Mounts har lovat polis skydd för metallbiten då det visat sig att sådana här saker lätt försvinner. Max Littell sade ” denna metallbit är antingen skrot eller skatt, och vi kommer att betrakta den som skatt tills det är bevisat något annat.”

Analysen i Sorocco var lätt att genomföra. Men användandet av Thermal Ionization Mass Spectrometry, TIMS (Isotop analys) är däremot svårare då de i Sorocco inte har tillgång till TIMS. Internet har däremot försett oss med en lista av företag med TIMS världen över.

Svaret till metallbitens ursprung är fortfarande en fråga. Svaret får vänta tills efter användandet av TIMS!

CRULP-Projekt Hessdalen.

Den etablerade vetenskapen har fått upp ögonen för fenomenet i Hessdalen, och många forskare säger sig vilja medverka i ett nytt projekt Hessdalen. Det är nu viktigt att ha klart för sig att man talar om "okända atmosfäriska ljusfenomen" som skall utforskas, inte "UFO" som har betydelse flygande tefat. Forskarna ställer sig däremot helt öppna med vad fenomenet kan vara. Ingen teori skall avfärdas utan att man säkert undersökt det.

Bland de intresserade forskarna finner vi bland annat tolv från Stanford universitetet, Havard universitet, universitetet av Missouri, Ohio State universitet och Institutet från Advanced Studies, Princeton universitet, universitetet i USA. I Ryssland har vi forskare från RRC Kurchatov Institut i Moskva. Institutet för High Temperatures Yaroslav universitetet och Tomsk universitetet. I Japan är det Seda universitetet som märkts starkast, och i Kina är det forskare från universitetet i Beijing. Tysklands forskare kommer från universitetet i Göttingen, och i Storbritannien universitetet Edingburg. I Sverige har vi Chalmers och Kungliga Tekniska Högskolan och Försvarets forskningsanstalt. I Norge är det universitetet i Bergen, och dom har deltagit sedan starten 1983. Dom har stått för analyserna av seismologiska aktiviteter i området. Seismografen har för övrigt varit kvar sedan fältprojektet 1984. Det bör nämnas att forskarnas lista ökar vartefter fenomenet blir känt i dessa kretsar.

Internationellt samarbete.

CRULP-Projekt Hessdalen, hade ett internationellt möte kallad "First International Workchop on the Unidentified Atmospheric Light Phenomena in Hessdalen", mellan den 24-26 mars 1994. Seminariet kom till för Hessdalens utveckling. Där deltog det 27 forskare från 7 länder, även vanliga människor deltog. Deltagarna fick bo hos vanliga människor i Hessdalen. Alla föredrag och diskussioner hölls i byns bygdestuga.

Föredragen började torsdag morgon, med ett föredrag av Erling Strand. Han berättade om observationerna, och lite om målsättning vid projektet 1984. Resten av dagen höll teoretiker i fysik sina teorier om Hessdals fenomenet. På fredagen blev det först ett föredrag om andra projekt runt om i världen. Därefter blev det en plan framlagd för Hessdals fenomenet.

Dagen slutade med grupparbete för att lägga fram ideer till framforskning. Resultatet blev framlagt i en rapport några månader senare.

Nytt projekt

Som tidigare nämnts är en av orsakerna till att ingen ännu har löst Hessdalsgåtan brist av instrument på plats där fenomenet visar sig. Teoretikerna har därför lite material att bygga på. Detta har teoretikerna själva påpekat och det avspeglar sig också i mängden av teorier under de senaste åren. Detta är en huvudorsak till att ett stort intresse finns för att starta ett nytt projekt. Detta projekt skulle registrera fenomenet instrumentalt ute i naturen, där det förekommer. Det kommer förhoppningsvis att ge de data som behövs för att lösa gåtan. Den fackgrupp inom fysiken som har visat mest intresse för denna typ av fenomen är klotforskarna. De arbetar med "okända ljusfenomen" som kallas klotblixtrar. Det kan tänkas att det någon gång har haft liknande släktskap med Hessdalsfenomenet och klotblixtrar. Ändå har klotblixترفorskarna kommit fram till att Hessdalsfenomenet är något annat än klotblixtrar. Fenomenet visar en för stor livstid och uppför sig inte lika för att vara samma fenomen. Ändå är klotblixترفorskarna mycket intresserade av Hessdalsfenomenet, bland annat för att se om dom har några likheter. Klotforskarna har också gjort en del laboratorieförsök, men inget har framkommit som kan förklara Hessdalsfenomenet som ett naturligt förekommande fenomen i området.

Automatiska Instrument Stationer.

Deltagarna i projektet skall bygga en mobil automatisk station som skall placeras i Hessdalen. Den skall innehålla alla typer av instrument som är nödvändiga för att styrka eller avsäga teorier som är framlagda.

Instrumenten skall kunna fungera helt automatiskt, och data skall överföras till forskarna med hjälp av datan. Det skall också vara möjligt att kunna fjärrstyra instrumenten för forskarna.

Det har redan byggts upp ett nätverk av forskare som är intresserade och analysera resultaten. Sedan skall nätverket utvidgas till en kommunikation över hela världens universitet som är intresserade.

Projektet vill till första hand utforska det okända naturfenomen som kan ge en utveckling och insikt i fortsatta typer av projekt av denna typ.

Arbetet kan på sikt förhoppningsvis ge en djupare förståelse av meka-nismen i Hessdalsfenomenet och ge en trolig förståelse av den fundamentala fysiken i princip i naturen.

Framöver.

Första delen av projektet skall som sagt bestå av projektering och byggande av mobil automatisk projektstation. En del av detta arbete utföres av studenter vid HJÖ.

Dessutom hoppas vi att dr.Massimo Teodorani (som är forskare vid universitetet i Bologna) kan komma till HJÖ,för att delta i arbetet med att bygga upp instrumenteringen. Att han även kan vara med och starta igång mobilstationen och utvidga det internationella nätverket av kontakter. Samarbetsavtal med forskare skall ingås. Man planerar även ett samarbete med dr.Stelio Montebugnoli från institutet av Radioastronomi i Italien,det handlar om elektromagnetisk strålning. Flera avtal skall ingås med forskare i nätverket.

Italien.

I slutet av maj i år 1995 reste artikelförfattaren och Björn Gitte Hauge till Bologna i Italien. De besökte där forskningsstiftelse CNR,som är den största av sitt slag i Italien,den kan närmast jämföras med SINTEF i Norge. De höll föredrag om projekt Hessdalen och blev åhörda med stort intresse från flera framstående forskare. Många uttryckte också en önskan om att delta i projektet. Det var förövrigt första gången som det hölls ett föredrag och föredrogs en presentation av denna typ av fenomen på CNR-centret. Tilläggas kan att det blev likadant också på institutet för radioastronomi,samma intresse där. Det skall nämnas att Italiens största seriösa tidning hade en artikel om norrmännen som presenterade fenomenet.

Slut.

SENASTE I RAPPORTVÄG.

Den 4/5 -96 ringde en dam från Nås och berättade följande: Detta hände den 2/5 kl.19.45, jag tog min son Hans och våra fyra jakthundar med mig i bilen för att rasta dem ute i skogen. Vi åkte upp efter en skogsväg bortom Utanhed i Nås. Strax efter det vi hade parkerat bilen, slet sig en av hundarna och sprang till skogs. Vi var kvar i detta område under kvällens lopp. Vid 24.00 tiden upptäckte vi ett fordon som liknade en jeep parkerad intill vägen vid en öppen plats, ungefär 100 meter från den plats vi stod. Fordonet hade tre lyktor, det var 2 stycken placerade som på en bil, och den tredje var större och pulserade närmare marken. Lyktorna var tända som på halvljus. Hans var lite fundersam vad det kunde vara, men jag avfärdade honom med att det är nog en jeep som står där. Vi lämnade detta område för att söka efter hunden på ett annat ställe, och återkom den 3/5 ungefär kl.01.30. Vi åkte vägen fram mot det ställe som fordonet var parkerat på. Vi hörde hunden åt det hållet, det var nu sent på natten och vi var rädda att något rovdjur skulle ta hunden.

Jag sade: Nu får det bära eller brista, vi åker dit, och samtidigt får vi ju veta vad det är för något som står där borta. Vi stannade bilen, och klev ur den ungefär 75 meter från det okända fordonet. Det kom från fordonets håll ett starkt ljus, som neonljus, och det lyste upp ett stort område. Fram ur ljuset, på en höjd av ca. 4-5 meter över marken, kommer en människoliknande varelse sittande på en stolsits, och i handen håller han ett stavliknande föremål, som han styr med fram och tillbaks med över vägen i riktning mot oss. Han var hela tiden svävande i luften, och både varelse och stolsits var självlysande, som neonljus. Vi blev nu rädda, och skyndade oss tillbaka till bilen, backade tillbaka och körde därifrån. Dom övriga 3 hundarna hade vi inne i bilen.

Sonen berättar:

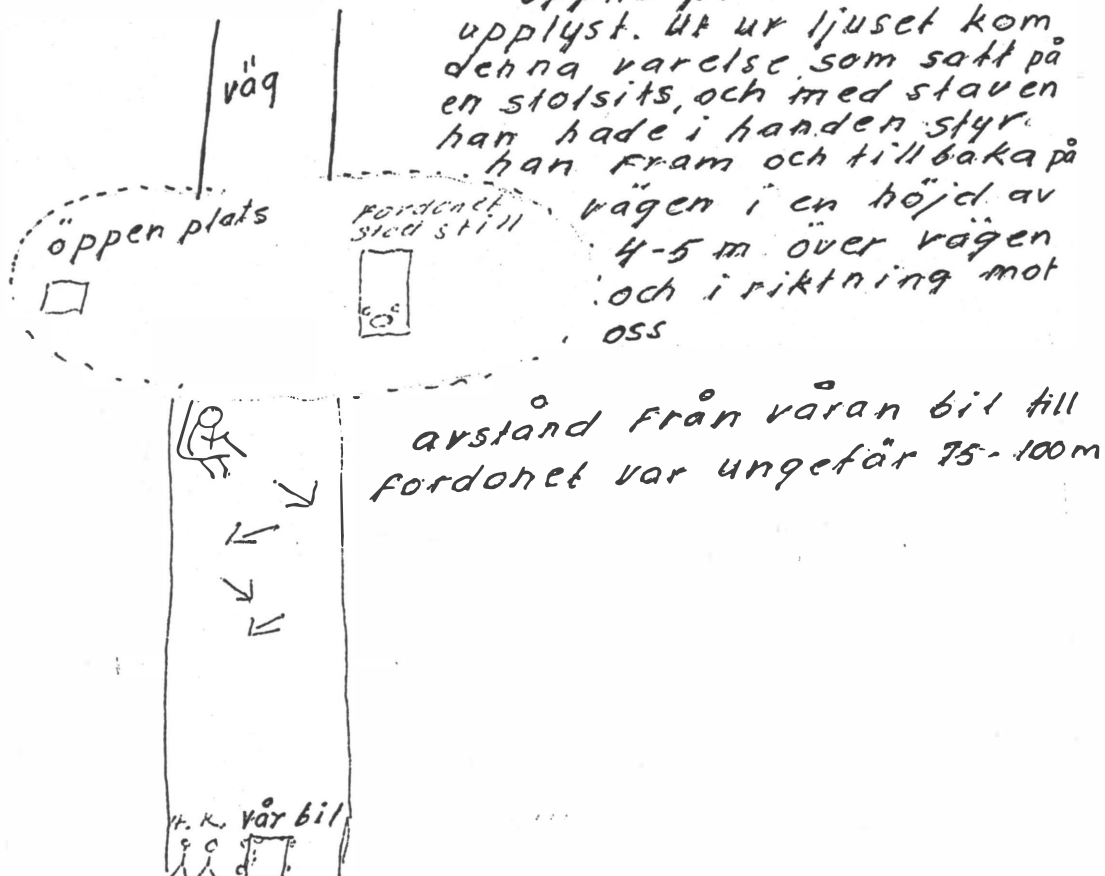
Den 2/5 kl.19.45 tog jag och min mor våra 4 hundar med oss i bilen för att rasta dem ute i skogen. Vi åkte upp efter en skogsväg bortom Utanhed i Nås. Strax efter det vi parkerat bilen efter vägen, slet sig en av hundarna och sprang till skogs. Vi var kvar i området under kvällens lopp. Vid 24.00 tiden upptäckte vi ett fordon intill vägen, som hade tre lyktor. vi lämnade platsen och återkom sedan 3/5 kl.01.30.

9.

Vi fick då se ett starkt ljus komma från fordonet, ljuset flyttade sig fram mot oss, då var kl. ca 02.00. vi for då därifrån.

Månen syntes inte,
det var mulet

Norr

UPPFÖLJNING:

Det hade förekommit en avverkning i området. Vid kontroll hade timmerbilar kört i skytteltrafik för att få fram virket snabbt, vägen var så dålig att sista turen hade timmerbilen kört fast. Vägen blev sedan avstängd för trafik. Vid detta tillfälle var alltså vägen mycket mjuk, den måste ha skrapats, för det syntes endast bilens hjulspår, efter deras bil, inga andra spår. Om det hade varit en jeep, då måste den ha flugit, för det fanns inga hjulspår efter den. Hans upplevde bara ljuset, inte varelsen.

När hunden påträffades hade den ett slemmigt sekret på ryggen. Det torkades av. Hunden fick efter en tid valpar, 2 som var helt vita, vilket skulle vara unikt för den rasen.

Vädret var mulet och vindstilla. Vid kontroll på platsen fanns inga avtryck eller dylikt. Sikten var god i området.

Här kommer några äldre rapporter som Bengt Karlsson plockat upp. Vi har inte kunnat kontrollera någon, utan vi tar upp dom som dom är.

ORT: Arkhyttan

NAMN: Kjell Karlsson

TID: 1992 12 31 Kl.22.00-21.00 OBStid: 5 min.

Vi låter Kjell berätta:

Jag kom körande i bil från Arkhyttan mot Lövåsen, då jag fick se ett helikopterliknande föremål i nordlig riktning. Föremålet kom från väst mot öst. Det hade upplyst "cockpit" med gul-vitt sken. Ingen ljusarea utanför föremålet. Åkte sedan förbi Lövåsen till Fiskarbo. Då kom inget föremål eller ljussken.

ORT: Stora Skedvi

NAMN: Lars Johansson

TID: 1995 12? Kl.19.30

Lars berättar:

Jag var till ladugården, ställde klockan till kvigorna, ca 19.30. Tittade i nordostlig riktning, fick då se ett starkt vitt sken i Grycksberget, det såg ut som en skogsmaskin. Ljuset var högre än husen som syntes. Tänkte inte mera på att titta senare under kvällen. Ljuset syntes bara en kväll. Det finns en mast på Grycksberget, men ljuset var på lägre höjd och mycket skarpt. Grycksberget ligger ca 2.5 km. bort.

ORT: Nyberget

NAMN: Ingemar Andersson

TID: 1963-64. OBStid: ca.1 minut.

Ingemar berättar:

Jag och en kamrat cyklade hem från flyttjorna, året var ca.1963-64. Jag var i tioårsåldern, kompisen var yngre, han kommer inte ihåg någonting. Det var på hösten någongång, det hade börjat skymma. När vi kom ned till Burns, hörde jag ett susande ljud från luften, tittade upp och fick se ett ljust föremål vid Märtaberget i nordostlig riktning, som rörde sig mot öster, mot Lövåsberget. Föremålet stannade ibland, och gick sakta förövrigt. Föremålet var stort, konturererna alldeles som en kupol med fönster, med olika ljus, vitt och rödaktigt. Föremålet försvann efter ca. 1 minut. Det höjdes och sänktes mellan bergen. Inget flygplan. Det hade setts även i Husby och Hedemora.

ORT: Nyberget

NAMN: Sune Andersson

TID: 1996 03 21 Kl.22.30 OBStid:30-40 sek.

Sune har ordet:

Slutade jobbet på bageriet ca. kl.22.00. Vid hemkomsten tog jag min hund och gick från huset ner till sjön. Klockan var då ca.22.30 Jag stod nere vid sjön och tittade på himlen som jag ofta gör när det är stjärnklart. När jag stod där och tittade i nordostlig riktning mot Boberget och Märtaberget, upptäckte jag ett skarpt vitt ljus på ganska hög höjd, som rörde sig fort mot väst. Såg ljusskenet som var intensivt vitt ungefär 30-40 sekunder.

AFU I NORRKÖPING.

Äntligen blev vår studieresa till AFU av, vi har planerat den under lång tid, men alltid fått förhinder.

Vårt mottagande av Anders L. och Håkan B. var mycket fint, dom bjöd på kaffe med dopp. När vi fikat var vi nyfikna på deras hyllor och arbeten.

Dom berättade mycket lugnt och sakligt om alla deras arbetstimmar på AFU, ekonomin som naturligtvis är ett aber även för AFU, dom betalar ju ur egna fickor det mesta, helt otroligt. AFU är nog det bästa UFO-organisationen har, där finns nu alla rapporter samlade i snygga pärmar. Man kan ta fram det år man är intresserad av och bara studera. Datan är ju toppen, man kan få fram rapporter från vissa områden under vissa tider, få allt i ett. Toppen!

Ordningen på AFU är helt perfekt. Dom har lyckats få några AFU-arbetare, och dom har dagarna fyllda med kontorsarbete. Vi hoppas att dessa killar orkar, dom är otroliga. Om någon läsare skulle känna för detta, och vilja stötta AFU, sätt in ett bidrag litet som stort, vi kan lova att här kommer det till god nytta. Dessa killar tigger eller ber inte om bidrag, men vi vet att dom tacksamt tar emot om man ger.

Vi kommer naturligtvis att göra om vår studieresa ett annat år för att säkerligen se hur det återigen har växt ut.

AFUs postgironummer: 49 07 14 - 3

RESSUGEN ?

Ytterligare en Hessdalsresa planeras till hösten, eventuellt i oktober....

Den uppskjutna Gotlandsresan kanske också blir av i höst.

Hör av dig till föreningen om du är intresserad av att följa med !!!

EXTRA

RIKSSTÄMMAN I ÄNGELHOLM.

Resan till Ängelholm bjöd på blandat väder, och lustigt nog regnade det alltid som om himlens portar var öppna när vi kom till en stensättning eller gravröse som jag ville se. När vi passerat lys-te en svag sol, "ja så var det".

Riksstämman i år var alltså i Ängelholm, och där var mycket folk. Dom hade en fin utställning och den besöktes av många nyfikna på UFO, och inte minst Pollenkungens klenoder. Lördagen den 17 maj 1996 var det exakt 50 år sedan Gösta Karlsson hade sitt möte med en okänd farkost.

Kan ni förstå känslan som vi som var där hade, när vi gick på den platsen tillsammans med Gösta Karlsson själv. Han berättade för oss om sin upplevelse, han visade oss dom olika platserna m.m. Vi fick även möjlighet att själva ställa frågor till honom. Många fick säkert svar på sina funderingar. Vi såg monumentet som han byggt upp på landningsplatsen. Hans klenoder som "staven" och "ringen", fanns på utställningen, den vaktades av Sekuritas. Gösta Karlsson har lovat Clas Svahn att nästa år skall UFO SVERIGE få dessa klenoder och göra sina analyser. Så vi kommer säkerligen att få höra mera om dessa föremål.

Vidare till själva Riksstämman, så blev naturligtvis Clas Svahn omvald till ordförande, att axla Clas arbete inom UFO SVERIGE kommer att bli ett tufft jobb. Clas måste nog själv leta fram en efterträdare och lära upp densamma, det kommer att ta tid. Vi förstår att UFO SVERIGE har tagit ett mycket stort kliv i rätt riktning, med utbildade fältforskare och rätta kontakter med forskare m.m.

UFO SVERIGES rapportcentral består även fortsättningsvis av Irre Bredin i Kolsva. Hon har ett tufft arbete dygnet runt. Hoppas hon orkar vidare och att hon får lite avlastning ibland, för det behövs. Vi behöver hennes glada och kunniga svar, när vi inte riktigt vet vad vi ska göra med olika rapporter.

Vi har ännu inte fått alla papper från Riksstämman, men vi kommer igen med hela styrelsen, och alla andra val som blev gjorda. Vi hoppas att flera skall komma med till Riksstämmorna, dom har fina föredragshållare, man har möjligheter att träffa andra människor i UFO SVERIGE och få lite utbyte av andra föreningar.

Clas samlade alla dom närvarande ordföranden i de olika föreningarna till en liten pratstund efter Riksstämman. Det är en mycket bra grej, han kan då ge lite information i en mindre krets. Vi andra kan fråga och diskutera olika svårigheter i en mindre enhet.

Ängelholms UFO-förening har gjort ett bra arbete inför Riksstämman, dom är ju dessutom nya inom organisationen. Söndagen startade med ett hållregn, det var alldeles svart och blåste kallt. Vi kunde vara tacksamma för att det varit uppehållsväder på lördagen så vi kunde göra vår rundvandring med Pollenkungen. Tyvärr så hade jag ett problem med mitt ena öga, det rann ur det hela tiden och det blev ömt av allt torkande. Så vid frukosten söndag morgon beslöt vi att fara hem en dag tidigare än beräknat. Jag var rädd att inte kunna köra bilen om ögat varade igen. Nu vet jag att det var en form av allergi.

Det var kanske ett snöpligt slut på en underbar Riksstämma, men det kommer flera hoppas vi som någon av oss kan delta i. Jag tror ändå att alla var nöjda med resan.

Gudrun.

RESAN TILL HESSDALEN.

Den 10 juni styrde vi: Gunnar, Bengt, Birgitta och jag kosan mot Hessdalen. Gunnar hade kontakter där med Lars Lillevolld, som hade ordnat en stuga till oss.

Det var med spänning som jag for dit, man kom ihåg hur det var sist vi var där. Vi gjorde några resor inom föreningen då på 80-talet. Vi hade det mysigt efter vägen med medhavd kaffeväska, Birgitta hade bakat brödet, alla vet hur gott det är när hon gör något. Stämningen var munter.

När så skylten med namnet Hessdalen på kom till synes, såg vi att vägen var bredare och asfalterad. När vi åkte upp i denna vackra dal började man att minnas våra tidigare resor. Vi kom fram till Lars som följde oss till vår hyresvärd. Det visade sig vara en jättefin stuga, helt annorlunda dom tidigare boenden som vi haft i Hessdalen. Våra värdar var de bästa som kunde tänkas, ett sådant välkomnande har vi aldrig tidigare fått.

Hessdalen hade förändrats något, vi såg dagiset som hade fått ett UFO som lekhus. Det fanns tyvärr inga sura UFO-karameller kvar, men det fanns tröjor med UFO-Hessdalen och nålar att köpa.

Vi kom befolkningen mycket nära denna gång. Vi såg kyrkan och pratade med kyrkvaktmästaren där, han berättade om ett flertal UFO-observationer.

En kväll träffades vi i "vår" stuga tillsammans med några av byns innevånare. Det var en mycket trevlig och givande kväll. Vi var med vår värd upp på fjället till hans sommarhytte, underbart. När vi återkom hade hans fru kokat kaffe som hon bjöd på tillsammans med våfflor och grädde.

När vi satt uppe på fjället sent en kväll kom en ung kille och pratade med oss. Han frågade om han fick komma tillbaka med en kamrat och prata med oss. Nu fick vi även ungdomarnas syn på Hessdalsfenomenen. Det var ytterst intressant. På det här sättet hade vi lyckats få alla åldrar och åsikter.

Dagarna innan vi hade kommit, hade en dam från Hessdalen haft ett föremål efter sin bil ända från Rörås. Så helt stilla var det inte. Även om inte vi nu hade turen att få se ett UFO.

Själv har jag noterat, att Hessdalen har utsatts och utsätts fortfarande av UFO-fenomenet, ganska påtagligt skulle jag vilja säga, men ingen tycks lida av kontakt-jag den enda-eller den utvalda Syndromet. Varför? Den är ju så påtaglig runt om i världen.

Denna resa var helt igenom lyckad, vi glömmer aldrig dessa sköna avslappnande dagar i Hessdalen. Vi fick en solig varm morgon då vi åt frukost ute, och hade en bit av dalen som utsiktspunkt. Att vädret sen var regnigt gör inget, den mänskliga värmen vägde upp detta.

Sista kvällen blåste det halv storm när vi stod på fjället, men vi beslöt att återvända till hösten och dess mörka kvällar. Nu var det sommarljus hela natten, men om något ovanligt passerat himlen hade vi säkert sett det.

När vi packade ihop på morgonen den sista dagen, kom våra värdar ner och önskade oss trevlig resa hem, och tog löfte av oss att vi skulle återkomma till hösten. Vi fick även veta att UFO NORGE skulle sätta upp sina mätinstrument till helgen den vecka vi åkte hem, synd annars hade vi kanske även träffat dom. Men dom (instrumenten) står på plats till hösten när vi återkommer. Det är nog mycket viktigt att man lär känna många Hessdalsbor, och att dom får förtroende för UFO-loger som är seriösa. För vi förstår att dom själva är sanningsenliga, tänkande och inga lättlurade individer.

Så i slutet av september eller början av oktober, styr vi kosan till Hessdalen igen. Kanske det finns någon av UFO-Nytts läsare som är intresserad av att följa med? Då måste ni höra av er i tid. Vi får plats några till, inte många, men 3-4 kanske.

Gudrun.

GROTTFOLKET.

Av: Gudrun Andersson.

Forts.

Så en dag, när regnperioden för sjunde gången givit sitt till marken, hördes ett stort dån högt upp. Det var inga moln i sikte, som kunde åstadkomma detta, himlen var alldeles klar. Grottklanens innevånare spejade och luktade, man brukade lukta sig till oväder, men inget sådant fanns i luften. Plötsligt fick några av stammens individer se, att ute på stäppen drog en stormvind fram, den fick grus och gräs att flyga upp i luften. Med stor förvåning och skräckblandad nyfikenhet fick de se "solhjulet" stå på plats bredvid stenhällen. Den stod där alldeles stilla, nu kunde dom känna en svag lukt av åskväder, det kändes liksom i hela kroppen.

Klanen samlades i en vid ring kring detta okända, dom var vana att vänta, vid jakten måste dom alltid ha stort tålamod. Ingen vågade sig naturligtvis för nära, men dom flesta i klanen mindes "solhjulets" förra besök, inget ont hade ju hänt dem då, mer än att dom miste 2 personer i sin klan. Det var klart en förlust, för ökningen av stammen gick mycket långsamt, och det hade på andra ställen hänt, inte allt för långt från deras grotta, endast 8 dagars vandring, att hela klaner dött ut. Det kunde spridas svåra sjukdomar, och ingen var kunnig i att bota sådana ting. Här klarade sig endast dom som var starka.

När så månens sken kastade sina första strålar på "solhjulet", fick de se en öppning och därur kom en kvinna som liknade dom själva, och vid handen hade hon en liten flicka, och strax bakom dem kom, Stråle. Deras häpnad var enörmst stor. De kände nu igen kvinnan, hon hade inte blivit mycket äldre sedan hon for. Stråle var nu en fullvuxen man, det kunde dom se, han hade fortfarande sitt ljusa skinn, och håret var som en yvig stor tjock man, kring hans huvud. Den lilla flickan var mycket lik Stråle, bara ännu spädare. Hon talade med kvinnan med ord, som ingen i klanen hört tidigare. Det var något med deras ögon, som berörde klanens folk mycket. Dom verkade vara genomträngande.

Som seden var vid "Grottklanen" när besökare kom, måste det rustas till fest. Den äldste i klanen gick fram till kvinnan och tog hennes hand. bad henne be de de övriga gästerna att följa dem till Grottan. Kvinnorna i klanen skyndade först till grottan för att göra iordning den stora festhärden, där maten nu skulle stekas över elden. Dom plockade fram torkade frukter och kryddor, satte igång sitt arbete med ett nynnande tillsammans.

Dom större barnen fick ta skinnpungarna och gå till bäcken efter färskvatten, som alltid dracks till måltiderna. Barnen talade om denna händelse på vägen till bäcken, och dom talade om den lilla flickan. Hur skulle dom våga sig till att tala med henne. Den lilla såg så vek ut, skulle hon orka springleken med dem? Kunde hon förstå vad dom sa? Dom kom ihåg, den lillas ord till kvinnan.

När barnen återkom till grottan, var Stråle, hans mor Fågel och som dom nästan anat, hans syster Sol redan i grottan. Där fanns även 5 varelser som liknade Stråle och Sol, det var 2 män och 3 kvinnor, deras namn kunde ej uttalas av grottklanen.

När så morgonens första strålar letade sig fram till grottmynningen, hade många frågor fått svar, men andra var och skulle förbli obesvarade för grottklanen. Grottklanen hade utsetts av varelserna till den "övre klanen" på ett stort område. Dom skulle få kunskap om ting, som skulle göra deras vardag och liv till det bättre. Det skulle ta flera månvarv att "få kunskap", det enda som varelserna ville ha av klanen var ett nyfött barn, som skulle födas inom kort. Dom hade blivit lovade att barnet efter några regnperioder sedan skulle komma åter.

Fågel, fick återigen en egen härd i grottan, men hon avstod den till sin son Stråle. Hon följde en av varelserna tillbaka till stäppen och "solhjulet", flickan var också med dem.

Stråle hade fått ögonen på en av grottklanens flickor, hon var inte fullt så kraftig som dom övriga, och hon verkade mera tystlåten.

Varelserna började sin undervisning i stammen, med Fågel som mellanhand, hon kunde nu tala bådas språk. Dom fick prova olika slag av växter, torka dessa, och lägga i blöt för att dricka. Stammen fick lära sig att bäckens vatten inte bara var till för munnen. Träden hade olika safter, som blandades med olika slags fetter, som man sedan strök på sår som man ibland fick. Senare på kvällarna när skymningen fallit, visade varelserna på olika ljuspunkter på himlen, de berättade från vilken ljuspunkt de kommit. Grottklanen försökte att förstå, men det var inte lätt. Mycket fick ristas in i sten, för att man skulle kunna minnas. Grottklanen hade väl aldrig direkt försökt att lösa några gåtor, utan bara levt och förundrats. Det enda man verkligen har arbetat och trott på var tecknen, dom skulle tydas rätt och alltid följas.

Stråle hade efter ett månvarv lyckats få sin flicka till härden. De hade haft en stor fest i grottan, och maten hade gjorts i ordning vid den stora härden. Stammens medlemmar hade så givit dem tecknet som var deras eget och härdens. Ingen skulle kunna bryta det. Efter ytterligare 4 månvarv, visade Stråles flicka, som hade namnet Korp, att hennes mage växte. Grottklanen gladdes, ett barn skulle snart födas, det var länge sedan, för det hände kanske bara vart 3-dje år.

Stråles mor, Fågel, tog nu Stråle med sig ut på stäppen, hon ville själv ge honom ett tecken till barnet han skulle få. Hon berättade, att det snart var dags för honom, att ge sin Korp en föraning om, att varelserna behövde just deras barn. Stråle, som var en blandning av varelse och klan, hade nu lite svårt att förstå innebörden av detta tecken. Men hans begynnande intelligens och samvaro med varelserna under åren i "Solhjulet" tog till slut övertaget.

Stråles syster Sol växte, hon blev lång och smal, hon hade gulbrunt hår, hennes ögon var blå som himlen en solig dag. Hon klarade springleken lekande lätt. Hon var tillsammans med grottbarnen ofta, men hon återvände till "solhjulet" varje kväll vid skymningen. Ibland satt hon på olika stora stenar och ristade med något, ingen i klanen visste riktigt med vad, för det såg ut att gå så lätt. Hon frågade alltid efter så underliga tecken. Sol, och varelsen som hon liknade, vandrade ofta över stäppen, och ibland ännu längre bort.

När så tiden var inne för att Stråles och Korps barn skulle födas, kom varelserna till grottan. Dom tog barnet, med löfte att en dag komma åter med det. Stråle tröstade Korp efter bästa förmåga, han skulle ge henne ett eget smycke av en glänsande sten, om hon bara slutade att gråta. Varelsen gav Korp en konstig sten, man kunde se en bild i den om man tänkte på någon. Varelsen sa, att när Korp ville se hur hennes barn hade det, skulle hon gnida stenen och titta i den. Barnet var en pojke, med lika utseende som sin far Stråle, kanske med något blåare ögon. Stråle sa, vi kommer säkert att få många barn vid vår hård, och en dag kommer gossen tillbaka till oss. Stråle brukade inte visa känslor, men nu tog han sonen i sina armar, höjde det till skyn och sa: Du skall vara länken mellan klanen och det nya folket.

Grottklanen såg hur "solklotet" lyfte i kvällningen, det dånade och sprakade.

Fågel och Sol, hade tillsammans med en av varelserna, börjat en vandring bortöver stäppen, dom skulle utforska områdena långt bort. Kanske skulle dom aldrig återvända till grottklanen. Deras avsked vid Stråles härd hade varit mycket glatt, och ingen hade visat ånger över det som nu hänt. Fågel hade tryckt Stråles händer, och dom hade känt släktskapet, och båda visste, att det skulle hända saker med deras stammar i en ganska nära framtid.

SÖKANDET AV DET SLUTLIGA BEVISET AV ETT UTOMJORDISKT

INGREPP I EN MÄNNISKA.

Av dr. Roger K. Leir.

Ur NORSKA UFO-TIDNINGEN.

UFO-debatten har tagit en ny dramatisk vändning under det senaste året. I vissa kretsar blir det nu hävdad att man gjort kirurgiska ingrepp och borttagit ovanliga främmande fragment från personer som påstår att dom haft en Ce-Yv-upplevelse. Denna artikel är skriven av en läkare som beskriver en sådan operation.

En spökaktig stillhet sänker sig i det lilla operationsrummet, kirurgen står klar att skära med skalpellen i handen, han står vid foten av kvinnan, kanske han just nu ska skriva historia.

Den etablerade vetenskapen har i alla år ropat (eller närmast skrikit) högt till ufologerna, att dom vill ha "hårda bevis", handfasta bevis att jorden blir besökt av utomjordiska väsen. Det ser ut som om de framstående representanterna för vetenskapen, så som Carl Sagan, inte har tagit del av den mängd bevismaterial som alla redan har presenterats.

Fram till att en sådan förändring skall bli trolig, fortsätter vetenskapsmän att hålla sitt krav om det säkraste beviset. Kanske vill inte vetenskapsmännen bli överbevisade, förrän dom bokstavligt talat överlämnar ett utomjordiskt skepp med pilot och allt.

Mitt lilla bidrag till denna typ av bevis, blev en realitet. Kvällen den 19 aug. 1995, då jag utförde ett kirurgiskt ingrepp, för att plocka ut främmande fragment, som blivit insatta av besökande varelser till offren.

Tillfälligheter

I mitt ständiga sökande efter kunskap om UFO-fenomenet, deltog jag självklart på konferensen "UFO EXPO WEST" arrangerat i södra Californien i juni 1995. Jag hade under en längre tid besökt så många som möjligt av denna typ av konferenser, för att sedan skriva om dom i mina artiklar i ventura - Santa Barbara Mufon Vortex.

Det var på den nämnda konferensen, som jag kom i kontakt med Derrel Sims, en UFO-forskare från Houston Texas. Efter ett kort samtal blev jag mycket intresserad av hans UFO-forskning och samtidigt imponerad över kvaliteten på resultaten. Jag blev också informerad om hans planer för framtiden.

På detta möte visade han mig röntgenbilder tagna på en fot som tillhörde en person, som sade sig blivit besökt av varelser, Ce-Iv upplevelser. Det hela kan man kalla ett sammanträffande, jag hade precis fått min medicinska praktik godkänd med just röntgen, och dessutom på fötter.

Det såg ut på röntgenbilden, som om foten hade genomgått en form av kirurgiskt ingrepp, som även hade gått ut över knöcklorna. Man kunde se objekt som liknade (suturer) klämmor i rostfritt stål. Derrel förklarade för mig att inget operativt ingrepp någonsin förekommit på hennes fötter. Överaskad av detta frågade jag om hon varit utsatt för någon olycka någon gång. Vilket hon inte hade varit. Orsaken till att röntgenbilderna blivit tagna, var att personen hade haft problem med foten under en längre tid.

Av bilderna framgick det att ett synligt metalliskt fragment på den ena sidan av stortån var synligt, det kan tilläggas att det även skymtades ett annat objekt på motsatta sidan.

Under samtalet kom jag in på om personen var villig att operera bort dessa fragment. Derrel menade då att kvinnan skulle bli mycket glad över ett sådant förslag. Han nämnde då att han inte hade några medicinska försäkringar och heller inte ekonomiska resurser till en sådan operation. Jag tänkte då grundligt igenom situationen och framlade sedan följande förslag: Om personen kunde få sin flygbiljett betald till Californien, så skulle jag operera gratis. Derrel blev mycket överraskad av mitt förslag, och naturligtvis glad. Han inbjöd mig efter detta att delta i hans projektgrupp, och jag antog förslaget omedelbart.

På hans föredrag på konferensen presenterade han sitt förslag för publiken, han sade då att det fanns läkare i Californien som var villiga att operera gratis. Han frågade då om någon eller några kunde sponsra resan för patienten.

Kort efter föredraget kunde Derrel glad berätta att det fanns villiga sponsorer, som skulle betala resan.

Nu var allt klart för operationen, så redan följande vecka stod vi i telefonkontakt för att klara av detaljerna. Jag fick nu veta att det fanns ytterligare en person som hade främmande fragment synliga på röntgenbilder. Jag ville operera dom båda på samma dag.

Inom en vecka hade jag mottagit nya bilder av båda patienterna. Person nr.2 var en man, och det främmande fragmentet fanns i hans hand.

Det såg ut att vara likadant som hennes fragment. Jag visade sedan båda bilderna för en röntgenspecialist. Han bekräftade vår teori om metalliska fragment. Nu kunde vi planera in datum och tid för själva ingreppet. Båda patienterna var boende i Texas, dom skulle möta varandra för första gången i Houston, därefter skulle dom flyga till Californien.

Förberedelser

För att kunna genomföra operationerna inom den begränsande tidsramen, måste det planeras noggrant. Jag började gå igenom listan på personer som skulle vara tillfrågade, och sjukpersonal samt andra behöriga. Jag förstod också att den bästa platsen var min egen praktik i Camarillo i Californien. Med tanke på all diskretion i fallen, vore det den bästa lösningen. Det blev fastslaget att lördagen den 19 aug. skulle bli operationsdagen. Den dagen arbetade heller inte den vanliga personalen.

Operationsteamet

Min nästa uppgift var att välja ut läkare och övrig sjukhuspersonal som skulle delta i operationerna. Derrel Sims var en professionell lincerad hypnotisör, och hade en bred erfarenhet från detta arbete, han var ju dessutom en känd ufoforskare i UFO-kidnappning. Han var ju självskrivnen medlem i teamet. Självs skulle jag ha huvudansvaret för den operativa delen. Jag valde sedan en gammal van, kallad dr.A, en pensionerad kirurg, som skulle vara min assistent. Nästa val föll på psykologen dr. Barbara Dobrin, en framstående och respekterad medlem i vår lokala Mufogrupp. En operationssköterska Denise Messina. Videofotograf Janet Warniek och Alice Leavy. Stenografer som skulle anteckna allt som blev sagt, Ruth Carlsson och Jack Carlsson, även Bert Clemens som skulle sätta upp all videoutrustning. Det skulle vara viktigt att kunna följa allt som hände i operationsrummet.

Operationerna

Varje patient blev behandlad efter en på förhand uppgjord plan. En full genomgång av varje medicinsk historia för var och en av dom. Därefter fick var och en berätta sin närkontaktshistoria, varje psykologisk reaktion blev noterad. Allt blev noga nedtecknat.

Alla tidigare laboratorietester av patienterna blev genomgångna.

Varje patient blev återigen röntgade, och bilderna framkallade och genomsynade av dr. A och mig själv. Till sist blev patienterna placerade i var sitt rum, och det tappades en bestämd mängd blod av var och en. Min teori var efter vad jag förstått, att fragmenten skulle bevaras i den egna kroppsvätskan. När den första förberedelsen var gjord, blev den första patienten Patricia inlagd på operationsrummet. Medan videokameran gick började Derrel Sims att hypnotisera sin patient. Därefter lades en lokalbedövning. Operationsområdet, alltså stortån, blev förberedd för ingreppet. Jag lade mitt första snitt på insidan av stortån. Det tog därefter nästan en timme innan jag kom fram till det okända fragmentet. Det var som att leta efter en nål i en höstack. Det första beviset på att jag närmade mig stället med ett djupt insnitt av skalpellen var, att patienten sparkade så kraftigt att benet lättade från operationsbordet. Derrel fortsatte sin hypnos, och patienten blev åter lugn. Jag gjorde återigen ett snitt och samma respons. Till slut efter djupare intrång blev ett grått objekt synligt. Jag skar bort lite av angränsande vävnad, och patienten sparkade samtidigt som om hon hade smärta. Det syntes vara så att objektet hade förankring i någon nerv.

Det första objektet var nu ute och lagd på en gasbinda, klar för avsyning. Det såg ut att vara trekantigt eller stjärnformat. Objektet var 0,5-0,5 cm. Färgen var mörkgrå och det var omgivet av en klar solid membran. Jag tog en skarp skalpell och provade att skrapa utav membranten från objektet. Det gick helt enkelt inte att ta bort. Jag bestämde mig för att ägna mig åt patienten och sy ihop såret.

Första delen av operationen var nu avklarad, och vi riktade nu in oss på andra sidan av stortån, där objekt nr 2 satt. Vi studerade ännu en gång röntgenbilderna, och började sedan att lägga snittet. Detta objekt var mindre och tog längre tid att hitta. När detta blev vidrört, inträffade samma våldsamma smärteförnimmelse som vid första fragmentet. Fragmentet blev borttaget och även det lagt på gasbinda. Även detta objekt var mörkgrått i färgen och hade en membrahinna över sig. Jag gjorde ett välment försök att ta bort hinnan med den biologiska manteln, men misslyckades även nu. Efter detta avslutade jag operationen. Teamet tog en kort paus innan operationen av person nr. 2 skulle starta. Här satt fragmentet i handen. Nu skulle dr. A vara den ledande kirurgen, medan jag skulle assistera.

3/10-96

Proceduren denna gång var liknande nr.1. Patienten visade liknande smärtförmåelse som då objekt 1 blev påträffat och uttaget. Alla var överraskade av denna reaktion. Vid nästa uttagning försökte vi inte ens att ta bort den omtilliggande membran.

Resultaten

Jag vill här göra fullständigt klart för läsarna att svaret är klart vid denna tidpunkt. Jag vill göra klart med de resultat som nu har uppnåtts hittills. Vår översyn visar att bitarna i stort sett är lika alla tre.

1. Ett objekt (det största) såg ut att ha en nästan ogenomtränglig hinna, det var trekantigt eller stjärnformat. De två andra liknade små melonträd.
2. Det största objektet var omkring 0,5 cm i omkrets, och de övriga ca 2-4 mm.
3. Objekten var omgivna av en klar, tät hård grå hinna. Denna hinna gick inte att ta bort fast det prövades av skarpa kirurgiska knivar.
4. Efter att proverna undersökts på labbet i Houston, blev hinnan torkad och avdragen. Under var en svart skinande kärna av metall.
5. Innan hinnan blev avdragen fick Derrel och en känd kemist Glen Manuel ett infall och bestämde att de skulle belysa dem med ett ultraviolett ljus. Det visade sig att alla tre objekten svarade med en stark grön färg. Detta är samma färg som uv-belysningen hade på personer som säger sig ha haft Ce-iv upplevelser.
6. De metalliska objekten är underlagda en massa olika tester som fotospektrometri och elektronmikroskopi. Alla data har ännu inte kommit. (juni 1996)
7. Vävnader som låg intill objekten i fot och hand blev undersökta. Dom visade högst underliga egenskaper som inte brukar förekomma, när det finns främmande objekt i en kroppsdel.
8. Därefter blev ett av proven sända av hinnan till en helt ovetande analys-center. Resultaten var protin, blodprotin, keratin, det yttersta lagret av huden samt material som utgör de yttre strukturerna t.ex. hår och naglar.

FORTSÄTTNING I
NÄSTA NR....

